

МИЛИЦА ШПАДИЈЕР

УВЕК СОЋА

У ЛИМЉАНИМА

У Лимљанима
Ил' Липљану
У хладу у лаванду
Баци главу загрејану

Атерирај
Па из артерија
Извуци

Шта те је натерало
Да полудиш
И направиш пожар
У својој луци

А РУМУНИЈУ

А Румунију видим с прозора
Велика је равница банатска
Ту су зелене аде
И плава река дунавска
А за крај лета
Непрегледна поља спаљена

Видим ветрењаче
И у даљини
Мале градове
А тамо негде
У смирај дана и предела
Ја Румунију видим с прозора

Испод Вршачког брега
И равног Баната
Ја видим црног врага
Што иде од врата до врата
Испод пешчара
Усред севера

Зна да сам јутрос
Косу расплела
Гледа јесам ли се расанила
Очешљала разнедрила
Хоћу ли прећи преко пољане
Хоћу ли сићи до дунавске траве

Вежи ђаволе своје гласнике
Пре бих се у води дунавској
Весела утопила
Него до тебе виленила
Јер и оваква никаква
Ја Румунију видим с прозора

ЗАКЛАНИ ДАН

Мој се дан претворио у кланицу
Више пута сам се данас окачила о куку
И заклала
Пробала сам с омамљујућим средствима
Да буде хуманије
Али заправо нема потребе
То сам само ја
Ако сутра будемо клали тебе
Размислићу о другим методама

РУСКА КЊИЖЕВНОСТ

Ајде једно Татјанино писмо Оњегину
На руском
Тражи професорка
Како она то лепо рецитује

И рецитује
Девојчица поносна
Али некако никад
Наташа
Увек Соња

РУЖНА МАРИЈА

Писац каже
На њој су лепе биле само очи
Али ако би оне засијале
Цело лице би добијало
Другачији израз

Ипак остаје питање
Колико је била ружна
Ако се Николај Ростов
У њу заљубио чим ју је видео

ПРИЈАТЕЉИ НЕ ПОСТОЈЕ

Онима баш добрима
Не желим да кварим дан
Они заиста
На својим леђима
Већ носе пола овог
Вечно јецајућег света

Они други
Биће некад од користи
За нешто друго
Нема сврхе
Сада им говорити
Да не постоје

НА ПРОСЛАВИ

Касно силазимо у Хад без Лете
Око мене душе бивших пријатеља
У истим телима
Окрећу главе, мрмљају поздраве
Незгодно је
Кад год је поред тебе
Неко жив